

Σάββατο 31 Αυγούστου - Ο Ισραηλινός στρατός εντόπισε τις σορούς έξι δολοφονημένων Ισραηλινών ομήρων σε τούνελ κάτω από τη Γάζα. Η Καρμέλ Γκατ, ο Χερς Γκόλντμπεργκ-Πολίν, η Έντεν Γερούσάλμι, ο Αλεξάντερ Λομπάνοβ, ο Όρι Ντανίνο και ο Αλμόγκ Σαρούσι εκτελέστηκαν, κατά τις ενδείξεις, από τους τρομοκράτες της Χαμάς δύο εικοσιτετράωρα πριν βρεθούν. Κρατούνταν όμηροι από τις 7 Οκτωβρίου, όταν η Χαμάς επιτέθηκε μέσα στο Ισραήλ.

Κυριακή 1 Σεπτεμβρίου - Μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα, συντονίζεται η μεγαλύτερη μέχρι σήμερα αντικυβερνητική εκδήλωση διαμαρτυρίας με στόχο να σταματήσει ο πόλεμος της Γάζας και να επιστραφούν οι υπόλοιποι 101 όμηροι. Η κίνηση κατακρίνεται μέσα στο Ισραήλ, καθώς ισχυρίζονται κάποιοι ότι βλάπτει τις διαπραγματεύσεις με την Χαμάς και την διαμεσολάβηση του Κατάρ, της Αιγύπτου και των ΗΠΑ. Όμως για τις οικογένειές των ομήρων και για την κοινωνία ολόκληρη, η ζωή των Ισραηλινών ομήρων αυτή τη στιγμή έχει προτεραιότητα. Κάθε μέρα που περνάει η ζωή τους κινδυνεύει ακόμη περισσότερο και δυστυχώς οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι, η στρατιωτική λύση, ενδεχομένως να μην τους φέρει πίσω ζωντανούς.

Δευτέρα 2 Σεπτεμβρίου - Από το πρωί ακινητοποιείται η οικονομία του Ισραήλ με πανεθνική απεργία, μια κίνηση αλληλεγγύης του εργατικού συνδικάτου της Ισταντρούτ που στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα στην κυβέρνηση Νετανιάχου και στον ακροδεξιό Υπουργό Οικονομικών Μπετσαλέλ Σμόττριτς της παράταξης Θρησκευτικού Σιωνισμού.

Ο Υπουργός Σμόττριτς σε απάντηση κατέφυγε στο δικαστήριο για να κηρύξει την απεργία παράνομη.

Να θυμηθούμε πριν από ένα περίπου χρόνο, τις παρόμοιες κινήσεις που είχαν γίνει από την ακροδεξιά κυβέρνηση Νετανιάχου ώστε να κριθούν παράνομες οι διαδηλώσεις που είχε προκαλέσει η ίδια η κυβέρνηση με την προσπάθειά της να αναμορφώσει το δικαστικό σύστημα και τις εποπτικές εξουσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου απειλώντας την ανεξαρτησία του αλλά και τη Δημοκρατία στο Ισραήλ. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι οι διαδηλώσεις αυτές έδωσαν την ευκαιρία στη Χαμάς να επιτεθεί στο Ισραήλ, σε στιγμή, δήθεν, εθνικού διχασμού.

Δευτέρα 2 Σεπτεμβρίου ώρα 14:30 στη Διασταύρωση 'Ορανίμ' (Πευκών) λίγο έξω από την ελληνική συνοικία - Από την Κυριακή έχει ανακοινωθεί στα κοινωνικά δίκτυα η διαδρομή που θα περάσει η οικογένεια Γκόλντμπεργκ-Πολίν για την κηδεία του 23χρονου γιού τους Χερς, ενός εκ των έξι Ισραηλινών που βρέθηκαν δολοφονημένοι το Σάββατο. Στη διαδρομή από το σπίτι τους μέχρι το νεκροταφείο στη Γκιβάτ Σαούλ στην είσοδο της πόλης, τους ακολουθούν χιλιάδες πολίτες όλων των ηλικιών και πολιτικών αποχρώσεων - γονείς με παιδιά, ηλικιωμένοι και νέοι, παρέες, αριστεροί, κεντρώοι και δεξιοί - με σημαίες στα χέρια και δάκρια στα μάτια.

Διαδηλώνουν με την παρουσία τους την αλληλεγγύη τους στις οικογένειες που θρηνούν και δίνουν το μήνυμα στην κυβέρνηση Νετανιάχου να προχωρήσει με κάθε τρόπο, στην κατάπαυση του πυρός και στην επιστροφή των ομήρων. Μία συγκέντρωση απόλυτης τάξης από την σιωπηλή πλειοψηφία των πολιτών όλων των πολιτικών χρωμάτων, που συνήθως κάθονται στο σπίτι τους. Τώρα, όμως, το ποτήρι ξεχειλίζει. Έτσι βρέθηκαν στους δρόμους να ενώσουν τη φωνή τους και να δείξουν την αλληλεγγύη τους. Ενωμένοι.

«Πού είναι η οικογένεια;» ρωτάει ένα παιδάκι στην αγκαλιά του πατέρα του, που στέκονται στο πεζοδρόμιο, ανάμεσα σε χιλιάδες πολίτες και γαλανόλευκες σημαίες, ψάχνοντας με το βλέμμα να διακρίνει την οικογένεια Γκόλντμπεργκ-Πολίν που θα περάσει. Σε μια τέτοια στιγμή, όλο το Ισραήλ, είναι ενωμένο η οικογένεια των ομήρων.

«Πού είναι η διεθνής κοινότητα;» αναρωτιέμαι εγώ. Όταν ο Χερς ήταν όμηρος σε κάποιο υπόγειο τούνελ της Γάζας με το χέρι του κομμένο από τον τραυματισμό του στις 7 Οκτωβρίου, όταν τον απήγαγαν τραυματισμένο και με αιμορραγία οι απαγωγείς της Χαμάς, οι νέοι στην ηλικία του, στα πανεπιστήμια του κόσμου, διαδήλωναν για την "Λευτεριά της Παλαιστίνης" και εμμέσως πλην σαφώς, την καταστροφή του Κράτους του Ισραήλ. Ένα κράτος που δημιουργήθηκε το 1948 με απόφαση του ΟΗΕ μετά το Ολοκαύτωμα και τη δολοφονία 6 εκατομμυρίων Εβραίων σε όλη την Ευρώπη.

Πολλοί νέοι, για τους δικούς τους λόγους, τα δικά τους συμφέροντα ή ίσως και εξαιτίας κάποιων προκαταλήψεων ή κατευθυνόμενης προπαγάνδας, διαδηλώναν επιλεκτικά, επαναλαμβάνοντας εκλύσεις για ένα νέο Ολοκαύτωμα. Θα ήταν καλύτερο, πριν αντιληφθούν τις πραγματικές διαστάσεις του ζητήματος, να μην κάνουν τίποτα. Διότι με τη στάση τους, μεγαλύτερη ζημιά προκαλούν, παρά βοηθούν στο να λυθεί το σημερινό αδιέξοδο.

Αντίθετα, η πλειοψηφία της διεθνούς κοινότητας, σιωπηλά ή ανοιχτά στηρίζει τις οικογένειες που θρηνούν θύματα, ανεξαρτήτου ταυτότητας ή θρησκείας. Με αλληλεγγύη, ανθρωπιά και χωρίς διακρίσεις, ζητάνε την κατάπαυση του πυρός και ενώνουν τη φωνή τους να σταματήσει ο πόλεμος και να μην υπάρξουν άλλα θύματα, τόσο στο Ισραήλ, όσο στη Γάζα.

Υπάρχει ελπίδα. Όπως χαρακτηριστικά έγραψα σε αναγνώστη της Ναυτεμπορικής που έτυχε να διαβάσει μία από τις απόψεις που δημοσίευσα πρόσφατα και μεταξύ άλλων μου έγραψε «Αν και νομίζω ότι δεν έχει νόημα γιατί ο καθένας μας έχει σταθερές απόψεις που δύσκολα μπορούν να αλλάξουν.»

Του απάντησα: «Σε αυτό θα διαφωνήσω. Οι απόψεις διαμορφώνονται. Δεν γεννιόμαστε με αυτές. Και έχουμε την ικανότητα να τις αλλάζουμε και να τις εξελίσσουμε. Από προσωπική εμπειρία, πριν γνωρίσω τους φίλους που έχω στη Δυτική Όχθη, θεωρούσα ότι όλοι οι Παλαιστίνιοι είναι τρομοκράτες. Στην αρχή ήμουν πολύ επιφυλακτικός, όπως σίγουρα ήταν και εκείνοι μαζί μου. **Με τον καιρό όμως και μέσα από τον αλληλοσεβασμό και τη συνεργασία σε κοινούς στόχους, τα πράγματα άλλαξαν.** Φάνηκαν οι ανθρώπινοι χαρακτήρες, έπεσαν τα στερεότυπα και ήρθαμε κοντά σαν άνθρωποι. Μπορώ να σου πω ότι χάρις σε αυτούς για δύο χρόνια μάθαινα Αραβικά για να μπορώ να τους μιλάω στη γλώσσα τους! Μπορεί να μη συμφωνούμε σε ορισμένα πράγματα, όμως μέσα από τον διάλογο, αποδεχόμαστε ο ένας τις απόψεις του άλλου και μέσα από τη συνεργασία ερχόμαστε πιο κοντά ώστε να επιδράσουμε θετικά ο ένας στις απόψεις του άλλου.

Αλλά, μην πας μακριά: εμείς οι δύο που τώρα αλληλογραφούμε, παρόλο που έχουμε πολύ διαφορετικές απόψεις, αν δεν είχαμε τη δυνατότητα της εξέλιξης, εσύ ποτέ δεν θα με προσέγγιζες και εγώ ποτέ δεν θα σου απαντούσα!».

**Ο Ηλίας Μεσσίνας είναι αρχιτέκτονας, πολεοδόμος και συγγραφέας. Δημιουργός του Ecoweek. Συγγραφέας των βιβλίων 'Η Συναγωγή', 'Το Συναγωγή' και 'Το Καλ' (εκδόσεις Ινφογνώμων, 2022, 2023, φθινόπωρο 2024, αντίστοιχα).*

ΠΗΓΗ: [ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ](#), 3.9.2024